

кинъ и безжънникъ, само-и-само да са избави отъ своето бащино огнище и отъ бащините си нѣжности или отъ бащиниятъ си деспотизмъ; но когато тя узнала, че баща ѝ я дава на Павлина, то отъ радостъ не могла да затвори очите си цѣла нощъ.

— „Стига сжмъ са мжчила, стига сжмъ вече патила!“ мислила тя и плакала. За нищо не ми е жално, нищо ма не тѣгли камъ бащината ми кжца, нищо ми не е мило въ тая кжца! Единъ камакъ само тѣгне на сжрцето ми: мене ми е тѣшко само да остава бѣдната си майка; тѣшко ще да ѝ бжде да остане сама съ баща ми! А азъ ща да бжда щастлива: монятъ мжжъ е добаръ човѣкъ; а свекжрътъ ми и свекжрвата ми сичкиятъ свѣтъ хвали. Азъ ща да номола Павлина да купи на мама карловска кжриа кафеенъ цвѣтъ, и ща да я нажарамъ да хвжрли старата си зехтинливка, която, както ми